

Puolustusvaliokunta

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi ampuma-aselain, vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta annetun lain sekä asevelvollisuuslain 97 a §:n muuttamisesta

Hallintovaliokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi ampuma-aselain, vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta annetun lain sekä asevelvollisuuslain 97 a §:n muuttamisesta (HE 179/2018 vp): Asia on saapunut puolustusvaliokuntaan lausunnon antamista varten. Lausunto on annettava hallintovaliokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- yksikön johtaja, prikaatikenraali Antti Lehtisalo, puolustusministeriö
- hallitussihteeri Timo Tuurihalme, puolustusministeriö
- vanhempi osastoesiupseeri Jyri Kopare, puolustusministeriö
- erityisasiantuntija Elina Rantakokko, sisäministeriö
- apulaisosastopäällikkö, everstiluutnantti Ari Lehmuslehti, Pääesikunta
- sektorijohtaja, sotilaslakimies Laura Ruotsalainen, Pääesikunta
- asehallintopäällikkö Mika Lehtonen, Poliisihallitus
- valmius- ja turvallisuuspäällikkö Mika Peltoniemi, Maanpuolustuskoulutusyhdistys
- toiminnanjohtaja Olli Nyberg, Reserviläisliitto ry
- puheenjohtaja Mikko Halkilahti, Suomen Reserviupseeriliitto ry
- varapuheenjohtaja Marko Patrakka, Reserviläisurheiluliitto ry
- varapuheenjohtaja Mikko Taussi, Suomen Ampumaurheiluliitto ry
- toiminnanjohtaja Laura Lodenius, Suomen Rauhanliitto ry
- puheenjohtaja Timo Mielonen, Suomen Sadankomitea ry

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- Asealan Elinkeinonharjoittajat ry
- Asehistorian Liitto r.y.
- Suomen Asehistoriallinen seura ry

Valiokunnan lausunto PuVL 19/2018 vp

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Yleistä

Hallituksen esityksessä (HE 179/2018 vp) ehdotetaan muutettavaksi ampuma-aselakia, vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta annettua lakia sekä asevelvollisuuslain 97 a §:ää. Muutokset liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/853 eli niin kutsutun asedirektiivin kansalliseen täytäntöönpanoon. Puolustusvaliokunta toteaa, että asedirektiivin muuttamista vauhdittivat erityisesti Pariisin terrori-iskut marraskuussa 2015, jonka jälkeen EU-tasolla nähtiin tarpeen tehdä pikaisia kiristyksiä tiettyjen ampuma-aseiden saatavuuteen.

Esityksessä todetaan, että asedirektiiviä ei ole aikaisemmin sovellettu kansallisen lainsäädännön mukaiseen Puolustusvoimien, poliisin, julkisten palvelujen taikka keräilijöiden ja aseiden alalla toimivien sivistyksellisten ja historiallisten järjestöjen aseiden ja ampumatarvikkeiden hankintaan ja hallussapitoon, eikä sota-aseiden ja -ampumatarvikkeiden kaupallisiin siirtoihin. Direktiivimuutoksessa soveltamisala säilyi muuten ennallaan, mutta keräilijät ja sivistykselliset sekä historialliset järjestöt sekä museot tuotiin soveltamisalan piiriin. Näin ollen tämä direktiivi soveltuu uusina aseharrastajaryhminä myös näihin tahoihin.

Valiokunta keskittyy tässä lausunnossaan arvioimaan oman toimialansa mukaisesti direktiiviin sisältyvää kansallisen puolustuksen poikkeusta sekä Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) asemaa uudessa sääntelytilanteessa. Puolustushallinnon alalla asedirektiivin voimaansaattaminen ja ampuma-aselainsäädäntö liittyvät ensisijaisesti vapaaehtoisen maanpuolustuksen järjestelyihin.

Valiokunta toteaa, että eduskunnan käsittelyssä on hallituksen esitys vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta annetun lain muuttamisesta (HE 254/2018 vp), jolla on merkittäviä liittymäpintoja asedirektiivin kansallista voimaansaattamista koskevaan esitykseen. Vapaaehtoista maanpuolustusta koskevassa hallituksen esityksessä ehdotetaan, että sotilaallinen koulutus siirretään Puolustusvoimien tehtäväksi, jolloin Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen keskeisin julkinen hallintotehtävä on jatkossa sotilaallisia valmiuksia (HE 254/2018 vp, 1. lakiehdotus 20 §) palvelevan koulutuksen antaminen. Sotilaallisia valmiuksia palvelevan koulutuksen yksi keskeisimpiä toimintamuotoja on taas reserviläisten ampumatoiminta.

Aseiden luokittelu eri luokkiin uudessa direktiivissä

Ampuma-aseet oli aiemmassa asedirektiivissä jaettu neljään eri luokkaan: A-luokkaan kuuluivat kielletyt aseet, B-luokkaan luvanvaraiset aseet, C-luokkaan ilmoituksenvaraiset aseet ja D-luokkaan muut aseet. Direktiivimuutoksella aseiden luokittelua muutettiin niin, että osa aiemmin luvanvaraisista aseista siirrettiin kiellettyjen aseiden luokkaan ja D-luokka poistettiin. Asedirektiivissä kiellettyjen aseiden A-luokkaan sijoitettiin tietyt itselataavat keskisytytteistä patruunaa ampuvien kertatuliaseiden ja ison latauslaitteen yhdistelmät, sarjatuliaseet, jotka on muunnettu itselataaviksi kertatuliaseiksi, pitkät itselataavat kertatuliaseet, jotka voidaan helposti lyhentää sekä A-luokan ampuma-aseista muunnetut ampuma-aseet. Lyhyellä ampuma-aseella tarkoitetaan ampuma-asetta, jonka kokonaispituus on enintään 600 millimetriä, tai jonka piipun pituus on enin-

Valiokunnan lausunto PuVL 19/2018 vp

tään 300 millimetriä. Pitkällä ampuma-aseella tarkoitetaan kaikkia muita ampuma-aseita kuin lyhyitä ampuma-aseita.

Asedirektiivissä B-luokkaan kuuluvat luvanvaraiset aseet. Näitä aseita ovat muun muassa lyhyet lippaalliset kertatuliaseet, keskisytytteiset lyhyet yksipatruunaiset kertatuliaseet ja reunasytytteiset lyhyet yksipatruunaiset kertatuliaseet, joiden kokonaispituus on alle 28 senttimetriä. Direktiivin B-luokassa ovat sileäpiippuiset pitkät lippaalliset kertatuliaseet ja sileäpiippuiset pitkät itselataavat kertatuliaseet, joiden piipun pituus on enintään 60 senttimetriä. Luvanvaraisia ovat myös kaikki B-luokkaan kuuluvat ampuma-aseet, jotka on muunnettu ampumaan paukkupatruunoita, ärsytystä aiheuttavia aineita, muita tehoaineita tai pyroteknisiä patruunoita tai kun ne on muutettu kunnialaukauksiin käytettäväksi aseiksi tai ääniaseiksi, sekä muut kuin A-luokkaan kuuluvat siviilikäyttöön tarkoitettut itselataavat kertatuliaseet, jotka muistuttavat sarjatuliasetta.

Asedirektiivissä C-luokkaan kuuluvat aseet, joista on tehtävä ilmoitus. C-luokassa ovat muut kuin B-luokkaan kuuluvat pitkät lippaalliset kertatuliaseet, rihlatulla piipulla varustetut pitkät yksipatruunaiset kertatuliaseet, muut kuin A- tai B-luokassa tarkoitettut pitkät itselataavat kertatuliaseet, sekä lyhyet reunasytytteiset yksipatruunaiset kertatuliaseet, joiden kokonaispituus on vähintään 28 senttimetriä. Ilmoituksenvaraisten aseiden luokkaan kuuluvat myös kaikki tähän luokkaan kuuluvat ampuma-aseet, jotka on muunnettu ampumaan paukkupatruunoita, ärsytystä aiheuttavia aineita, muita tehoaineita tai pyroteknisiä patruunoita tai kun ne on muutettu kunnialaukauksiin käytettäväksi aseiksi tai ääniaseiksi. Lisäksi ilmoituksenvaraisia ovat aseet, jotka ovat deaktivoitu deaktivointiasetuksen mukaisesti sekä sileäpiippuiset pitkät yksipatruunaiset kertatuliaseet, jotka saatetaan markkinoille 15 kuukautta asedirektiivin muutoksen voimaantulosta tai sen jälkeen.

Neuvotteluprosessi uudesta asedirektiivistä

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan ennen muutosdirektiiviä poikkeusluvan myöntäminen A-luokkaan sijoitettujen ampuma-aseiden hankkimiseen ja hallussapitoon oli mahdollista erityistapauksissa. Direktiivimuutoksella poikkeustilanteista on säädetty aikaisempaa tarkkarajaisemmin, jolloin jäsenvaltioille jää vähemmän harkinnanvaraa. Tältä osin muutetun asedirektiivin johdosta esitetään tarkennettavaksi perusteita poikkeuslupien myöntämiselle.

Ampuma-aseiden lukumäärästä asetyypeittäin ja asetoimintojen perusteella ei ole kattavia tilastoja. Saadun selvityksen mukaan Suomessa on luvanhaltijoilla tällä hetkellä sellaisia ampuma-aseita, jotka asedirektiivin myötä siirtyvät A-luokkaan, hieman alle 10 000, ja luvanhaltijoita noin 8 500. Reserviläis- ja ampumaurheilujärjestöillä on edellä mainittuja ampuma-aseita hallussaan noin 500 kappaletta. Määrät eivät valiokunnan mielestä ole suuria ottaen huomioon, että Suomessa on luvallisia ampuma-aseita noin puolitoista miljoonaa ja luvanhaltijoita noin 600 000.

Hallituksen esityksessä tuodaan esiin, että komission alkuperäisessä ehdotuksessa asedirektiivin muuttamiseksi kiellettyjen ampuma-aseiden luokkaan oli sijoitettu sarjatuliaseista muunnetut itselataavat kertatuliaseet, siviilikäyttöön tarkoitettut itselataavat kertatuliaseet, jotka muistuttavat sarjatuliaseita sekä kielletyistä ampuma-aseista deaktivoidut aseet. Komission ehdotuksessa A-luokan ampuma-aseille ei voinut missään tilanteessa myöntää lupia eikä A-luokkaan siirtyvien aseiden hallussapitoon oikeutetuille ollut siirtymäsäännöksiä. Saadun selvityksen mukaan Suomi

Valiokunnan lausunto PuVL 19/2018 vp

korosti direktiivineuvotteluissa sitä, että siviilikäyttöön tarkoitettujen itselataavien kertatuliaseiden, jotka muistuttavat sarjatuliaseita, kieltäminen kokonaan vaikuttaisi haitallisesti erityisesti kansallisen puolustuksen järjestämiseen. Asedirektiivin neuvottelujen aikana komission alkupe-
räistä ehdotusta muutettiin ja lopputuloksena kiellettyjen ampuma-aseiden luokkaan sijoitettiin vain rajoitettu joukko ampuma-aseita. Lisäksi asedirektiivi sisältää joukon säännöksiä, joiden no-
jalla kiellettyihin ampuma-aseisiin voi myöntää poikkeuksellisesti luvan.

Sarjatuliaseet, jotka on muunnettu itselataaviksi kertatuliaseiksi, säilyivät kiellettyinä myös hy-
väksytyssä asedirektiivissä. Kyseiset sarjatuliaseet on lähtökohtaisesti valmistettu alun perin so-
tilaskäyttöön ja niiden siviilikäyttö on riski yleiselle järjestykselle ja turvallisuudelle. Siviilihar-
rastustoiminnassa tällainen sarjatuliominaisuus on tarpeeton. Kilpaurheilussa käytettävät ampu-
ma-aseet on lähtökohtaisesti valmistettu itselataavaa kertatulta ampuviksi ampuma-aseiksi. Hal-
lituksen esityksessä todetaan, että sarjatuliaseiden muuntaminen itselataaviksi kertatuliaseiksi
pysyvästi ja luotettavasti on epävarmaa, ja ampuma-aseiden muuntamisen viranomaisvalvonta on
mahdotonta. Puolustusvaliokunta yhtyy tähän arvioon.

A-luokkaan sijoitetut aseet ovat lähtökohtaisesti kiellettyjä siviilikäytössä, mutta asedirektiivi
asettaa tarkkarajaiset ehdot, joiden täytyessä voidaan kansallisesti säätää mahdollisuudesta ha-
kea ampuma-aseen hankinta- ja hallussapitolupa myös tiettyihin A-luokan ampuma-aseisiin. Näi-
tä poikkeuslupia voidaan myöntää esimerkiksi kansallisen puolustuksen tarkoituksessa poikke-
uksellisesti ja asianmukaisesti perustellulla tavalla yksittäistapauksessa, jos yleinen järjestys ja
turvallisuus ei vaarannu. Lisäksi museoille ja keräilijöille voidaan myöntää yksittäisissä erityis-
tapauksissa poikkeuksellisesti ja asianmukaisesti perustellulla tavalla lupia A-luokan ampuma-
aseisiin. Myös urheiluampujille voidaan myöntää lupia tiettyihin A-luokan ampuma-aseisiin
tiukkojen ampumaurheilua koskevien edellytysten täytyessä. Lupia A-luokan aseisiin voidaan
myöntää myös koulutukseen.

Asedirektiivin mukaan jäsenvaltiot voivat jatkaa olemassa olevia aselupia niille aseille, jotka siir-
tyvät direktiivin voimaantulon jälkeen A-luokkaan. Eli voimassa olevan ampuma-aseen hallus-
sapitoo oikeuttavan luvan voimassaolon voidaan siirtymäsäännöksellä säätää olevan voimassa
myös asedirektiivin täytäntöönpanon jälkeen siihen saakka, mihin ne oli myönnetty lupaehtojen
edelleen täytyessä. Valiokunta pitää tätä siirtymäsäännöstä perusteltuna.

Suomen puolustusjärjestelmän erityispiirteet

Valiokunta toteaa, että suomalainen asevelvollisuusjärjestelmä on eurooppalaisessa vertailussa
monilta osin ainutlaatuinen. Euroopasta laajamittainen asevelvollisuus on kylmän sodan jälkeen
lähes kadonnut. Suomen lisäksi EU-maista vain Kreikassa ja Kyproksella on laaja, suurinta osaa
miehistä koskeva asevelvollisuus. Tanskassa, Virossa ja Itävallassa asevelvollisuus on voimassa,
mutta huomattavasti pienemmässä mittakaavassa. Esimerkiksi Virossa miesikäluokasta koulute-
taan vain noin kolmannes. Ruotsi on aloittanut uudestaan asepalveluksen, mutta 100 000 hengen
ikäluokasta (sukupuolineutraali asepalvelus) tavoitteena on kouluttaa vain 4000-5000 henkeä
vuosittain. Vertailun vuoksi: Suomessa asevelvollisuuden ja naisten vapaaehtoisen asepalveluk-
sen suorittaa vuosittain yli 20 000 henkilöä.

Valiokunnan lausunto PuVL 19/2018 vp

Puolustusvaliokunta korostaa, että yleinen asevelvollisuus on keskeinen osa Suomen puolustusratkaisua. Yleisellä asevelvollisuudella on vahva tuki valtiojohdon, kansan ja asevelvollisten parissa. Suomen sodan ajan joukkojen vahvuus on 280 000 henkeä, ja tästä määrästä yli 95 prosenttia on reserviläisiä. Sodan ajan joukkoihin sijoitettua reserviä koulutetaan Puolustusvoimien kertausharjoituksilla (n. 18 000 henkeä vuodessa), vapaaehtoisilla harjoituksilla (PV VEH ja MPK VEH) sekä reserviläisten omaehtoisella ampumaharrastustoiminnalla. Vapaaehtoisen maanpuolustuksen kursseilla koulutetaan sekä sodan ajan tehtäviin sijoitettuja että sijoittamattomia reserviläisiä. Myös sijoittamattomien reserviläisten kouluttaminen on valiokunnan mielestä tärkeää mahdollisimman korkealaatuisen sijoittamisohjelman takaamiseksi Puolustusvoimille. Kertausharjoitusten riittämätön taso huomioiden Puolustusvoimien järjestämää koulutusta on valiokunnan mielestä välttämätöntä täydentää MPK:n koulutustoiminnan ja reserviläisten omaehtoisen harjoittelun kautta.

Valiokunta toteaa, että sotilaallisen maanpuolustuksen vapaaehtoisuutta Suomessa on laaja. Sen kokoavana keskusjärjestönä toimii Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK), joka vastaa kaikesta vapaaehtoisesta maanpuolustuskoulutuksesta. Järjestön jäseniä ovat reserviläisjärjestöt sekä muut aatteelliset maanpuolustusjärjestöt: jäsenjärjestöjä on yhteensä 15. Valiokunta huomauttaa, että MPK:n lisäksi myös muut vapaaehtoisen maanpuolustuksen järjestöt järjestävät jäsenilleen maanpuolustusta ja kokonaisturvallisuutta tukevaa koulutusta ja toimintaa tuhansissa tapahtumissa eri puolella Suomea. Näissä ylläpidetään ja kehitetään ennen kaikkea ampumataitoja. Ampumatoiminta on esimerkiksi Reserviläisurheiluliiton ja sen jäsenjärjestöjen laajin toimintamuoto.

Kansallisen puolustuksen poikkeus

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan yksi esityksen keskeisiä tavoitteita on asedirektiivin 6 artiklan 2 kohdassa säädetyn kansallisen puolustuksen poikkeuksen täytäntöönpano. Samalla säädetään tarkemmin Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen antaman sotilaallisia valmiuksia palvelevana koulutuksena annettavan ampumakoulutuksen sisällön laintasoisista rajoista. Uusia säännöksiä esitetään annettavaksi myös aselupaa koskevasta sotilasviranomaisen lausunnosta. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että asedirektiivissä ei ole avattu tarkemmin sitä, mitä tarkoitetaan sillä, että lupia kiellettyihin ampuma-aseisiin voidaan myöntää poikkeuksellisesti ja yksittäistapauksessa sekä asianmukaisesti perustellulla tavalla, vaan asia jää direktiivin täytäntöönpanossa kansallisesti määriteltäväksi.

Nykyinen lainsäädäntö mahdollistaa ampumaharjoittelun vapaaehtoisen maanpuolustuksen piirissä ampumaharrastusperusteella. Tällöin aselupa harrastusperusteella voidaan myöntää pitkään keskisyytytteiseen itselataavaan kertatuliaseeseen, jolla voidaan laukaista enintään 11 patruunaa ilman uudelleen latausta jos latauslaite, jonka kapasiteetti on enintään 10 patruunaa, on kyseisen ampuma-aseen osa tai siihen on lisätty vastaava irrotettava latauslaite. Direktiivin valmistelun aikana Suomen lähtökohtana on ollut, että olennaista vapaaehtoisessa maanpuolustuksessa tapahtuvalle ampumaharjoittelulle on harjoittelun tapahtuminen Puolustusvoimien aseita läheisesti muistuttavilla tai niitä mahdollisimman pitkälle vastaavilla ampuma-aseilla. Valiokunta toteaa, että tämä päämäärä esityksessä on pitkälti myös saavutettu.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan, että reserviläisille säädetään tiettyjen edellytysten täytyessä mahdollisuus hakea aselupaa Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen sotilaallisia valmiuksia palve-

Valiokunnan lausunto PuVL 19/2018 vp

levassa ampumakoulutuksessa sekä muussa reserviläistoiminnassa tapahtuvaa harjoittelua varten. Jotta aseluvan voisi saada esitetyn ampuma-aselain 45 §:n mukaisesti ampuma-aselain 9 §:n 5 b alakohdassa tarkoitettuun ampuma-aseeseen, tulee hakijan ensin suorittaa asepalvelus, suorittaa hyväksytysti Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen ampumakoe, harjoitella aktiivisesti Maanpuolustuskoulutusyhdistyksessä sillä ampuma-asetyypillä, johon hakee lupaa ja saada Puolustusvoimien puoltava lausunto tarpeesta harjoitella hakemallaan ampuma-aseella. Esityksen mukaan Maanpuolustuskoulutusyhdistyksessä tapahtuvaa aktiivisuutta voi täydentää, mutta ei siis täysin korvata muulla luotettavalla selvityksellä aktiivisesta reserviläisen ampumaharjoittelusta. Lisäksi poliisi arvioisi, että hakija on käyttäytymiseltään ja terveydentilaltaan sopiva aseluvan haltijaksi ja sen, että aseluvan antaminen ei vaaranna yleistä järjestystä ja turvallisuutta. Luvanhakija ei siis voi itse määritellä sitä, onko hänellä tarvetta erityisen vaaralliseen ampuma-aseeseen tai aseeseen osaan kansallisen puolustuksen tarkoituksessa, vaan hallituksen esityksen mukaisesti Puolustusvoimien tehtävänä on arvioida sitä, milloin henkilöllä on kansallisen puolustuksen tarkoituksessa tarve harjoitella hakemallaan ampuma-asetyypillä.

Muuta

Valiokunnan huomiota on kiinnitetty siihen, että niin sanottujen pitkien lippaiden hallussapito edellyttää jatkossa lupaa aseeseen, jossa tällaista lipasta saa käyttää. Käytännössä pitkien eli kiivääriyypisten aseiden osalta tämä tarkoittaa yli 10 patruunan lipasta ja lyhyiden aseiden osalta yli 20 patruunan lipasta. Mikäli henkilön hallussa on tämänkaltainen lipas ilman lupaa edellä mainittuun aseeseen, tulee henkilön kaikki aseluvat muutosesityksen mukaan automaattisesti peruuttaa. Esitystä voidaan valiokunnan mielestä pitää tältä osin erittäin ongelmallisena, koska lippaita on Suomessa yksityishenkilöiden hallussa paljon, eikä niitä ole rekisteröity poliisin sähköiseen lupajärjestelmään siitä syystä, ettei niitä tällä hetkellä koske lupa-, ilmoitus- eikä merkintämenettely. Puolustusvaliokunta pitää tärkeänä, että hallintovaliokunta mietinnössään arvioi, miten tämä kysymys on ratkaistavissa.

Valiokunta huomauttaa, että sotilaallisia valmiuksia palvelevan koulutuksen määritelmät poikkeavat toisistaan esityksessä HE 179/2018 vp ja esityksessä HE 254/2018 vp. Saadun selvityksen mukaan HE 254/2018 vp:n sisältämä 2 §:n määritelmää koskeva muotoilu on tarkoitettu ensisijaiseksi suhteessa käsiteltävänä olevassa HE 179/2018 vp esitettyyn. Puolustusvaliokunta esittää hallintovaliokunnalle sotilaallisia valmiuksia palvelevan koulutuksen määritelmän muotoilemista yhdenmukaisesti HE 254/2018 vp:ssä esitetyn mukaisesti.

Yhteenveto

Valiokunta pitää asedirektiiviesitystä kannatettavana. Puolustusvaliokunnan toimialan näkökulmasta esityksessä keskeistä on niin sanottu reserviläispoikkeus eli aktiivisen reserviläisen mahdollisuus saada lupa A-luokan ampuma-aseeseen reservin ampumaharjoittelun perusteella. Valiokunta korostaa, että hallituksen esityksessä ei ehdoteta A-luokan ampuma-aseiden massaluvittamista reserviläisille, vaan luvan saajien joukkoa on rajattu vaatimuksella sijoituskelpoisuudesta, harjoittelun aktiivisuudesta ja kestosta sekä Puolustusvoimien puoltavasta lausunnosta. Puolustusvoimat rajaisi siis lausunnollaan 900 000 reserviläisen joukosta ne henkilöt, joiden ampumataidon ylläpitäminen on tarpeellista kansallisen puolustuksen tarkoituksessa. Esityksessä

Valiokunnan lausunto PuVL 19/2018 vp

ehdotetulla lausuntomenettelyllä täytettäisiin asedirektiivin velvoite myöntää lupia yksittäistapauksessa ja poikkeuksellisesti.

Valiokunta toteaa, että reservin ampumataitojen ylläpito on Suomessa pitkälti omaehtoisen ampumaharjoittelun varassa sekä sijoitettujen että sijoittamattomien reserviläisten osalta, ja erilainen ampumatoiminta ja -harjoittelu on laajamittaista Maanpuolustuskoulutusyhdistyksessä sekä eri maanpuolustusjärjestöissä. Valiokunta korostaa, että vapaaehtoisessa maanpuolustustoiminnassa ei ole kyse mistään tavanomaisesta yhteiskunnallisesta vapaaehtoistoiminnasta, vaan lakiin perustuvasta toiminnasta (556/2007). Valiokunta pitää hyvänä, että esitys mahdollistaa osaltaan Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen sotilaallisia valmiuksia palvelevan koulutuksen kehittämisen nousujohteisemmaksi ja reserviläisten aktiivisen ampumaharjoittelun jatkamisen. Valiokunta pitää jatkotyössä tärkeänä, että lain soveltamista koskevat asetukset ja muu normitus takaavat reserviläisammunnan jatkamisen vähintään nykyisessä laajuudessa.

Puolustusvaliokunta esittää hallintovaliokunnalle, että kokonaisarvio uuden lain toimivuudesta tehtäisiin 2 vuoden kuluessa ampuma-aselain muutoksen voimaantulosta.

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSESITYS

Puolustusvaliokunta esittää,

että hallintovaliokunta ottaa edellä olevan huomioon.

Helsingissä 5.2.2019

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

varapuheenjohtaja Mika Kari sd
jäsen Thomas Blomqvist r
jäsen Timo Heinonen kok
jäsen Marisanna Jarva kesk
jäsen Seppo Kääriäinen kesk
jäsen Krista Mikkonen vihr
jäsen Markus Mustajärvi vas
jäsen Riitta Mäkinen sd
jäsen Sirpa Paatero sd
jäsen Markku Pakkanen kesk
jäsen Jaana Pelkonen kok
jäsen Jari Ronkainen ps
jäsen Mikko Savola kesk
varajäsen Reijo Hongisto sin

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

Valiokunnan lausunto PuVL 19/2018 vp

valiokuntaneuvos Heikki Savola